

ACADEMIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE „Gheorghe Ionescu-Șișești”

SESIUNEA ANIVERSARA : "95 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA ICAR"

31 mai 2022, orele 10,00-14,30

STIMATĂ DOAMNĂ/ STIMATE DOMN:

**Sunteți invitat să participați la sesiunea aniversară de comunicări științifice
organizată în regim mixt in data de 31 mai 2022 intre orele 10,00-14,30**

Date de contact on line: <https://us02web.zoom.us/j/4759541649?pwd=bG9YRkhxVlp1RTFwb0YwcCtkaUZ6Zz09//>

Meeting ID: 475 954 1649 //

Passcode: 611976,

PROGRAMUL SUSȚINERILOR IN PLEN:

- 10,00-10,15** **CREATORII ICAR - C. GAROFLID ȘI G.IONESCU ȘIȘEȘTI- ECONOMIȘTI AGRARI**
AUTOR: Ion **BOLD**
REZUMAT: Referatul sintetizează dubla calitate de agronomi și de economiști agrari. Prin întreaga lor activitate, care a condiționat politica agrară a României, aproape jumătate de veac, a determinat realizarea structurilor agrare viabile, redistribuirea proprietăților și realizarea marilor reforme pentru progresul agriculturii. Apare pregnant rolul economic și social în evoluția României, a celor 2 ctitori ai ICAR-ului, C. Garoflid și Gheorghe Ionescu Șișești.
- 10,15-10,30** **REALIZĂRI ÎN AMELIORAREA PLANTELOR FURAJERE LA INCDA FUNDULEA**
AUTOR: Maria **SCHITEA**
REZUMAT: În lucrare se prezintă principalele rezultate obținute în ameliorarea plantelor furajere la INCDA Fundulea. Acestea au început în anul 1949, la Institut de Cercetări Agronomice al României (I.C.A.R.), apoi, în 1961, au fost transferate la INCDA Fundulea. Pe parcursul a 62 de ani, la INCDA Fundulea, s-au dezvoltat lucrările de ameliorare la 13 specii de plante furajere și au fost create și înregistrate în Catalogul Oficial, 71 de soiuri, dintre care: 31 lucernă, 8 golomăț, 6 raigras italian, 6 mei, 5 iarbă de sudan, 4 raigras hibrid, 3 păiuș înalt, câte două la raigras perene, sparcetă și mazăre furajeră, un soi de trifoi de Alexandria și unul de obsiga nearistată, lucerna deținând ponderea în activitatea desfășurată. Obiectivele principale au fost obținerea unor soiuri cu potențial ridicat de producție de furaj și sămânță, cu o calitate superioară a furajului și o bună adaptabilitate la condiții de mediu nefavorabile. La speciile cu polenizare încrucișată, a fost utilizată metoda polycross pentru a pune în evidență un efect heterozis ridicat în populațiile hibride nou create, prin cumulara unui număr mare de alele favorabile. La lucernă, primul soi creat a fost Fundulea 652 înregistrat în 1962. apoi în anii 70 au fost omologate soiurile extensive Luxin și Lutetia. Soiul Gloria (1982) a reprezentat o nouă etapă prin utilizarea unei surse de androsterilitate. În perioada 1986-1999 au fost înregistrate 8 soiuri de lucernă (Triumf, Adonis, Selena, Topaz, Magnat, Sigma, Satelit și Granat). Fiecare soi nou creat a reprezentat un progres important în ameliorarea lucernă aducând plus valoare pentru producție, calitate și adaptabilitate. În perioada 2000-2022 au fost create și înregistrate 20 soiuri. Acestea oferă un furaj cu o valoare nutritivă ridicată, au un grad ridicat de valorificare a apei și o bună adaptabilitate în condițiile schimbărilor climatice. În prezent sunt extinse în cultură soiurile Sandra, Mădalina, Teodora, Cezara, Catinca, Daniela, Roxana, Mihaela, Ileana, Pompilia și Liliana și sunt în curs de multiplicare noile soiuri Anastasia și Ancuța (2020) urmate de Constantina și Nicoleta soiuri înregistrate recent în anul 2022. Progresul genetic la ultimele creații a fost de 0,71%, față de soiul Gloria (1981). Aceste au un potențial de producție de peste 110 t/ha/an masă verde, 25 t/ha substanță uscată, 4000-5000 kg/ha proteina brută și 20.000 UN/ha, în anii 2-3 de vegetație. Soiurile de lucernă create la INCDA Fundulea au o bună adaptabilitate la condițiile de mediu biotic și abiotic, însușire confirmată și de înregistrarea soiului Mădalina în Rusia (2015), Ucraina și Belarus (2017), a soiului Cezara (2015) în Republica Moldova și a soiurilor Sandra și Daniela (2021) în Turcia. La gramineele furajere au fost create 35 de soiuri, o realizare foarte importantă fiind soiurile sintetice de raigras hibrid, obținute din descendențe selectate din hibridii interspecifici raigras italian x raigras peren (*Lolium multiflorum* x *Lolium perenne*).

- 10,30-10,45 CONTRIBUȚIA REȚELEI DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ DIN DOMENIILE LEGUMICULTURII LA DEZVOLTAREA ZONELOR RURALE DIN ROMÂNIA ȘI DIRECȚII DE VIITOR**
AUTORI: I.SCURTU, Gicuța **SBÎRCIOG**
REZUMAT: După înființarea Institutului de Cercetări Agronomice al României, cercetătorii din domeniul legumiculturii au pus la dispoziția cultivatorilor noutăți tehnice, precum soiuri mai productive, semințe selecționate și tehnologii de cultură care au permis obținerea de producții și beneficii mai mari. În zonele legumicole aflate în apropierea piețelor de desfacere, cultivatorii, fie țărani cooperatorii fie cei din zone necooperativizate au obținut venituri mai mari care au contribuit la creșterea nivelului de trai. Existența unor stațiuni de cercetări legumicole precum cele de la Pitaru-Dâmbovița (1935), Țigănești (1953), Buzău și Ișalnița (1957), Bacău (1974) și a Institutului de Cercetări de la Vidra (1967) au contribuit mult la ridicarea nivelului producțiilor de legume în majoritatea zonelor țării. În prezent, Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură și Floricultură Vidra și stațiunile de cercetare- Dezvoltare Legumicole de la Bacău, Buzău și Iernut au pus la punct o strategie de dezvoltare pentru perioada 2023-2040 care să permită creșterea producțiilor de legume obținute în țară și diminuarea semnificativă a importului de legume
- 10,45-11,00 AMELIORAREA VIȚEI-DE-VIE: TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR**
AUTORI: Cristina-Magdalena **CIOBOTEA**, Florina Mădălina **BĂNUȚĂ**, Adriana **BĂDULESCU**, Monica **DAVID**
REZUMAT: Ameliorarea plantelor urmărește obținerea de genotipuri noi, superioare prin una sau mai multe caracteristici celor care există deja în cultură. La Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologii în Horticultură Ștefănești-Argeș, în urma unei îndelungate activități de ameliorare, prin utilizarea de metode specifice, au fost obținute 16 selecții clonale la vița-de-vie pentru struguri de vin și 4 soiuri noi pentru struguri de masă. Cele 16 selecții clonale sunt următoarele: Pinot noir 3 Șt.; Sauvignon 111 Șt.; Cabernet Sauvignon 131 Șt.; Fetească regală 72 Șt.; Fetească albă 97 Șt.; Fetească neagră 6 Șt.; Muscat Ottonel 16 Șt.; Aligoté 63 Șt.; Chardonnay 15 Șt.; Perlette 10 Șt.; Muscat d'Adda 22 Șt.; Burgund mare 86 Șt.; Merlot 202 Șt.; Pinot gris 14 Șt.; Șarba 2 Șt.; Fetească albă 2 Șt. În paralel au fost obținute omologate și brevetate soiurile pentru struguri de masă Argeșis, Auriu de Ștefănești, Norocel și Memory. În perspectivă, Laboratorul de Ameliorare are drept obiectiv prioritar omologarea și brevetarea unor elite hibride caracterizate prin potențial agrobiologic și tehnologic ridicat și plasticitate ecologică sporită.
- 11,00-11,15 REZULTATE PRIVIND CREAREA A TREI NOI RASE DE OVINE DE CĂTRE CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ DE LA ICDCOC PALAS CONSTANȚA CARE ÎMBOGĂȚESC PATRIMONIUL GENETIC NAȚIONAL ANIMAL**
AUTORI: Răducu **RADU**, Petru Gabriel **VICOVAN**, Ana **ENCIU**, Camelia Zoia **ZAMFIR**, **VICOVAN** Adriana, Maria **STANCIU**
REZUMAT: Utilizând fondul genetic autohton al rasei Merinos de Palas și al unor rase ameliorate importate în cadrul Institutului de Cercetare Dezvoltare pentru Creșterea Ovinelor și Caprinelor Palas Constanța ,pe parcursul a peste trei decenii s-au derulat programe complexe de încrucișare care au urmărit realizarea de noi creații biologice specializate pentru lapte, carne și prolificitate ridicată. Astfel, s-a reușit ca în perioada 2010-2020 să fie omologate trei noi rase de ovine ,și anume Rasa de Lapte Palas(2010), Rasa de Carne Palas (2012) și Rasa Prolifică Palas (2020). Cele trei rase prezintă câteva puncte forte referitoare la :
✓ caractere de exterior specifice scopului urmărit;
✓ bună adaptare la condițiile de mediu ;
✓ caractere productive și reproductiv superioare raselor locale ;
✓ producerea unor reproducători mai ieftini ca cei din import ;
✓ urmărirea statusului acestora și efectuarea de acțiuni continue de ameliorare.
- Lucrarea prezintă principalele aspecte referitoare la structura genetică a celor trei rase, principalele caractere de exterior , parametri morfoproductivi și de reproducție. Cele trei rase noi sunt crescute în cadrul institutului, din cadrul lor se livrează anual reproducători cu valoare ridicată de ameliorare pentru creșterea producțiilor de lapte și carne în crescătoriile din toată țara.
- 11,15-11,30 EVOLUȚIA PESTEI PORCINE AFRICANE ÎN ROMÂNIA ÎN PERIOADA 2017-2021**
AUTORI: Viorel **HERMAN**, Sebastian Alexandru **POPA**, Kalman **IMRE**, Janos **DÉGI**, Iancu Ionica, Luminița **COSTINAR**, Anca **HULEA**, Corina **PASCU**
REZUMAT: Pesta porcină africană (PPA) este o boală infecto-contagioasă hemoragică, care poate infecta atât porcii domestici (*Sus scrofa domestica*), cât și mistreții (*Sus scrofa*) în aceeași măsură. În ultimul deceniu, pesta porcină africană s-a răspândit în țările europene, Federația Rusă, China chiar și în Mongolia și Vietnam în populațiile de porcine domestice și sălbatice. Scopul acestui studiu a fost acela de a obține o imagine cuprinzătoare și de a descrie situația actuală a pestei porcine africane din România, efectele economice și daunele produse de această boală asupra efectivelor de porcine în ultimii 5 ani. Cercetările au fost efectuate luând în considerare efectivele de suine care sunt crescute atât în sistemele intensive cât și în sistemele extensive, în România. România este o țară situată în sud-estul Europei Centrale, având o suprafață de 238.397 de kilometri pătrați. Se învecinează cu Moldova la nord-est, Bulgaria la sud, Serbia la sud-vest, Ungaria la nord-vest și Ucraina la nord și est. Prima infecție confirmată cu virusul pestei porcine africane a fost raportată la data de 31 iulie 2017 în nord-vestul României, în județul Satu-Mare. În următorii patru ani, au fost confirmate un număr total de 1.219.759 de cazuri la porcii domestici și mistreți.

- 11,30-11,45** **CONSECINȚE ALE ÎNZESTRĂRII PODGORIEI DRĂGĂȘANI, ÎN 1936, DE CĂTRE INSTITUTUL DE CERCETĂRI AGRONOMICE AL ROMÂNIEI, CU CEA DINTĂI STAȚIUNE EXPERIMENTALĂ DE VITICULTURĂ ȘI OENOLOGIE**
AUTOR: Aurel POPA
REZUMAT: În urmă cu 86 de ani, Institutul de Cercetări Agronomice al României a decis să înzestreze podgoria Drăgășani – cea mai veche, reputată și mai importantă a Olteniei, cu cea dintâi Stațiune Experimentală de Viticultură și Oenologie. Motivele pentru care lua ființă această unitate sunt legate de problemele ce au fost omise la refacerea viticulturii după dezastrul produs de atacul filoxerei. Se impunea găsirea unor soluții cu privire la: asocierea în sortimente a varietăților locale și străine cultivate în podgorie; cunoașterea valorii soiurilor nou introduse în cultură provenite din alte țări; afinitatea soiurilor nobile cu diverse portaltoi americani; cunoașterea proprietăților de care dispun multitudinea tipurilor de sol din podgorie; cunoașterea speciilor și hibridilor de portaltoi care ar putea reuși cel mai bine pe fiecare tip de sol; metodele de vinificare cele mai potrivite-precizându-se condițiile tratamentelor ulterioare ce se impun. Constatăm astăzi că ICAR, prin activitatea stațiilor sale viticole a rezolvat problemele amintite și altele noi apărute și în acest mod a pus viticultura românească nu numai din punct de vedere al suprafeței, dar și al tehnicii și calității, alături de marile viticulturi ale lumii.
- 11,45-12,00** **ACTIVITĂȚI CDI IMPLEMENTATE LA ICDIMPH – HORTING DE LA ADERAREA ROMÂNIEI LA UE, PÂNĂ ÎN PREZENT**
AUTORI: M. VINTILA, Angela MOHORA, Daniela VERINGA, I.L.DUMITRESCU, Mariana TOMA,
REZUMAT: În articol sunt prezentate proiectele și activitățile de transfer tehnologic realizate în cadrul ICDIMPH – Horting în perioada ianuarie 2007 – decembrie 2020. Dintre proiectele prezentate se evidențiază cele realizate în: (i) Planul sectorial pentru cercetare-dezvoltare din domeniul agricol și dezvoltare rurală al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale; (ii) Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare (PN II și PN III); (iii) Programul Orizont 2020 pentru cercetare și inovare al UE (2014-2020). Dintre activitățile de transfer tehnologic se evidențiază participarea la conferințe și simpozioane internaționale, manifestări jubiliare ale ASAS și SRH precum și workshopuri și loturi experimentale realizate de institut împreună cu fermieri, studenți și procesatori.
- 12,00-12,15** **CONTRIBUTIA CERCETĂRII VITICOLE DIN ROMÂNIA LA CONSERVAREA SI DEZVOLTAREA FONDULUI DE GERMOPLASMĂ VITICOLĂ**
AUTORI: Ion MARIAN, Elena BRINDUȘE, Adrian ȘERDINESCU, Lidia FICIU
REZUMAT: Atât pe plan mondial, cât și în țara noastră, se acordă o importanță deosebită protecției resurselor genetice viticole, în scopul menținerii biodiversității și punerii în valoare a soiurilor vechi și a varietăților locale, tipice pentru o anumită zonă viticolă, acestea prezentând o stabilitate genetică mai mare și o rezistență ridicată la factorii de stres biotici și abiotici. Diversitatea genetică este considerată ca fiind o sursă unică și de neînlocuit pentru ameliorarea genetică a soiurilor de viță-de-vie. Practicarea unei viticulturi intensive în ultimile decenii a afectat și afectează foarte mult biodiversitatea genofondului viticol, determinând pierderea varietăților locale și a variabilității intravarietale, cauzele acestui fenomen cunoscut sub numele de „eroziune genetică” fiind multiple. Din acest motiv, a devenit necesară conservarea, în cadrul unor colecții ampelografice, atât a soiurilor vechi autohtone, dar și al genotipurilor noi create în țară, a selecțiilor și superselecțiilor clonale, precum și a soiurilor străine introduse în țara noastră prin schimb de material biologic. Aceste colecții, realizate cu respectarea anumitor norme convenite pe plan internațional, sunt amplasate îndeosebi în cadrul Unităților de Cercetare-Dezvoltare cu profil vitivinicol, dar și în cadrul Universităților de Științe Agricole. Genotipurile aflate în colecțiile ampelografice provin, în marea lor majoritate, din Europa, Asia și America de Nord, ele fiind caracterizate ampelografic, pe baza descriptorilor ampelografici din Lista descriptorilor OIV (2009). Predominante în colecțiile ampelografice sunt varietățile pentru struguri de vin, însă există un număr însemnat de varietăți pentru strugurii de masă, pentru portaltoi și chiar pentru hibridii direct producători (HDP). // Alături de colecțiile ampelografice, în cadrul INCDBH Ștefănești a fost realizat și fondul național de germoplasmă viticolă liberă de virusuri, respectiv „Material Inițial de înmulțire viticol G0”, cantonat în sera nucleu izolator, care reprezintă baza de pornire în producerea materialului săditor viticol liber de virusuri, în conformitate cu normele europene în domeniu.
- 12,015-12,30** **SOIURI DE PĂR OBȚINUTE ÎN ACTIVITATEA DE AMELIORARE LA SCDP VOINEȘTI ÎN PERIOADA 2004 - 2021**
AUTORI : Mihaiela ERCULESCU, Nistor ANDREIES
REZUMAT : Ameliorarea părului la Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Voinești a debutat în anul 1950, însă începând cu anul 1960 s-a introdus ca obiectiv principal de selecție, rezistența la principalele boli și dăunători alături de celelalte caracteristici agrobiologice și tehnologice. Sursa principală pentru rezistență la boli și dăunători, au constituit-o unele biotipuri cultivate având ascendență genetică în *Pyrus serotina*. În decursul unei perioade de peste jumătate de secol s-a realizat un vast material biologic pentru selecție, care a servit la selectarea și omologarea, în perioada 2004 – 2021, a 7 soiuri de păr: Corina (2004), Orizont (2004), Tudor (2007), Romcor (2007), Cristal (2009), Aroma și Andrei (2021), care au cumulat

în genotipul lor cele mai multe calități stabilite pentru selecție. De asemenea, în culturile de testare se află numeroase selecții de perspectivă.

12,30-12,45 EVALUAREA PRETABILITĂȚII UNOR SOIURI SI HIBRIZI DE TOMATE, CREATE LA SCDL BUZAU, LA CULTIVAREA IN SISTEM PROTEJAT

AUTORI: Constantin VLAD, Alexandru-Cristian TOADER, Emilian MIREA, Floarea BURNICHI,

REZUMAT: Soiurile de tomate de vara-toamna reprezintă o alternativă de producție în spații protejate datorită prețului, cererii de consum, gustului și conținutului nutrițional, dar există puține cercetări privind producția lor în condiții de seră și solar. Obiectivul prezentului experiment a fost estimarea randamentului a 7 soiuri de tomate, creații ale SCDL Buzau, cultivate în condiții de solar mulcit, în ciclul prelungit, în anul 2021, cu rasaduri produse în sera verticală (brevet original al SCDL BUZAU). Soiurile de tomate cu creștere nedeterminată Hera (tip ardei lung), Andrada (tip inimă de bou), Buzau 1600 și soiurile de tomate de vara toamna cu creștere determinată Florina 44, Kristinica, Buzau 22 și Buzau 47, cultivate în sistem palisat și nepalisat, au fost plantate în câte trei repetiții fiecare, comparativ cu hibridul de tomate Siriana F1, (creație a SCDL Buzau) și un număr de alți 12 hibrizi profesionali străini. În randamentul fructelor au existat diferențe ($p < 0,01$) între soiuri și hibrizi și diferențe semnificative ($p < 0,05$) între soiurile cu creștere nedeterminată și cele cu creștere determinată nepaliate și paliate. Cele mai bine clasate varietăți românești, și deci, cele mai bune opțiuni pentru producția în solar au fost hibridul de tomate Siriana F1 și soiul Hera, cu producții totale de peste 4.6 kg/planta, respectiv 3.1 kg fructe/planta, după 8 recoltări.

12,45-13,00 RECUNOAȘTEREA ȘI IMPACTUL ACTIVITĂȚII DE CERCETARE A LABORATORULUI DE PATOLOGIA ALBINELOR DIN CADRUL ICDA BUCUREȘTI

AUTORI : Agripina ȘAPCALIU, Vasiliță SAVU, Bogdan PONCEA-ANDRONESCU, Bogdan TACHE

REZUMAT : Lucrarea prezintă într-o formă concentrată activitatea realizată de către Laboratorul de Patologie din cadrul Institutului de Cercetare–Dezvoltare pentru Apicultură București, în perioada 2004-2022, bazându-se pe contribuțiile științifice, acumulările profesionale și postdoctorale ale cercetătorilor implicați în activitatea laboratorului. Domeniul abordat a fost centrat pe studierea utilizării medicinei alternative în managementul bolilor la albine, corelat cu obținerea unor produse apifitoterapeutice originale de uz veterinar destinate în profilaxia și tratamentul la albine, dar și la animale de companie. Temele majore de cercetare care au fost abordate în cadrul laboratorului de patologie au avut ca direcții principale: managementul bolilor albinelor și obținerea unor produse apifitoterapeutice de uz veterinar.

13,00-13,15 REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE ALE PROGRAMULUI DE AMELIORARE A SOIEI DE LA STAȚIUNEA DE CERCETARE DEZVOLTARE AGRICOLĂ TURDA

AUTORI : Raluca Rezi, Camelia Urdă, Adria Negrea

REZUMAT: Până în prezent Stațiunea de Cercetare- Dezvoltare Agricolă Turda (SCDA Turda) a reușit să omologheze 24 de soiuri foarte timpurii, timpurii sau semitimpurii de soia. Dintre acestea, optsprezece se regăsesc în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, fiind multiplicată la Turda sau în alte instituții partenere. Schimbările climatice actuale au permis realizarea unei selecții riguroase în cadrul germoplasmei de la Turda și a condus, în timp, la crearea unor soiuri performante, cu însușiri agronomice superioare și care răspund cerințelor actuale ale pieței. Printr-o arhitectură diferită a plantei, cele mai recente creații au o creștere determinată, internodii scurte și număr mare de păstăi la nod, au un potențial de producție ridicat pentru grupa de maturitate din care fac parte. Genetica de Turda se remarcă nu doar prin inserția ridicată a primei păstăi bazale ci și printr-o vigoare bună de pornire în vegetație, o toleranță bună la principalele boli și dăunători prezente în cultură, având și o stabilitate pronunțată a capacității de producție. De asemenea se remarcă prin indici de calitate superiori, noile creații având un conținut de proteine de peste 43 % și un conținut de grăsimi mai mare de 24%. Soiurile de soia create la Turda sunt recomandate spre a fi cultivate în zonele favorabile culturii soiei din Transilvania, Moldova și Câmpia de Vest.

13,16-13,30 ROM-AGROBIOFERTIL NP - O ALTERNATIVĂ BIOLOGICĂ PENTRU AGRICULTURĂ SUSTENABILĂ ȘI ECOLOGICĂ

AUTORI; Viorica CHIURCIU, P. SEVCIUC, I. NICOLAE, A. RADU, A. NANU, P. ȘTIUBE, L. DIACONU, FI. TUDOR

REZUMAT: Cercetătorii din Romvac au realizat un biofertilizator – Rom-Agrobiofertil NP – constituit dintr-un amestec în părți egale din trei culturi de germeni vii : *Azospirillum lipoferum*, *Azotobacter chroococcum* și *Bacillus megaterium*.

Încorporate în sol, cele trei bacterii intră într-un parteneriat cu plantele și acționează sinergic pentru a furniza azotul și fosforul necesar dezvoltării acestora prin mecanisme complexe:

- accelerarea descompunerii resturilor vegetale,
- de ecologizare a solului prin descompunerea resturilor de îngrășămintă chimice,
 - fixarea azotului atmosferic,
 - metabolizarea fosfaților insolubili în forme solubile ușor asimilabile,
 - producerea de bacteriocine (antibiotice) cu acțiune antifungică și antibacteriană față de patogeni.

Produsul se prezintă ca un set de trei componente sub formă lichidă, care se amestecă împreună, se diluează cu apă și poate fi administrat prin pulverizare pe suprafața solului, înmuiera rădăcinilor răsadurilor, pulverizare pe semințe, astfel încât produsul să ajungă în sol.

În vederea înregistrării, produsul a fost testat conform legislației românești în vigoare, de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului – București, cu rezultate foarte bune.

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a autorizat folosirea produsului Rom-Agrobiofertil NP în agricultura și silvicultura (Autorizația nr. 1085/2018- RO- INGRASAMANT). Ulterior a fost testat și la alte Stații de Cercetare Dezvoltare : Bacău, Buzău, Dăbuleni, Șimnic, Suceava, deci în zone geografice și pedoclimatice diferite, pe o mare varietate de plante, cu rezultate bune.

În anul 2021 produsul a primit Certificare *Ecologică pentru utilizare în fermele Bio, de la organizația ECOCERT – Franța.*

13,30-13,45 EFECTELE STRESULUI TERMIC DE CĂLDURĂ ASUPRA PERFORMANTELOR PRODUCTIVE, A INDICILOR DE REPRODUCȚIE ȘI A INCIDENȚEI DISTOCIILOR LA VACILE DE RASĂ BRUNĂ-STUDIUL DE CAZ

AUTORI: Radu Ionel **NEAMT**, Gheorghe **SAPLACAN**, Florin Cristian **NECIU**, Silviu Ilie **SAPLACAN**, Ciprian Valentin **MIHALI**, Alexandru Eugeniu **MIZERANSCHI**

REZUMAT: Studiul a fost efectuat pe un număr de 98 lactații înregistrate în cadrul rasei Brună. Au fost analizați următorii indici: perioada de așteptare voluntară (PAV), intervalul dintre fătare și instalarea unei noi gestații (IFG), numărul de însămânțări artificiale (NIA), incidența distociilor (ID) și severitatea acestora, în raport cu sezonul fătării și nivelul productiv. Iarna, PAV a fost de 77,45 zile fiind necesare 96,32 zile pentru IFG și 1,71 I.A. Primăvară, PAV a fost de 75,26 zile și au fost nevoie de 97,64 zile pentru IFG, fiind necesare 2,03 I.A. Vara, PAV a fost de 88,16 zile, necesitând 113,18 zile IFG, folosind 2,16 I.A. per gestație. Toamna favorizează reducerea PAV la 82,66 zile, în timp ce pentru instalarea unei gestații sunt necesare 104,44 zile și doar 2,11 I.A. Raportat la nivelul productiv, vacile cu producții între 5000-6000 kg lapte, au avut nevoie de 56,67 zile PAV respectiv 81,44 zile pentru instalarea unei noi gestații. Pentru vacile cu producții cuprinse între 6000-7000 kg lapte au fost necesare 81,16 zile PAV, 103,27 zile pentru o nouă gestație, în timp ce vacile cu producții de peste 7000 kg lapte au avut o PAV de 100,75 zile și un IFG de 122,97 zile. Numărul de I.A. necesare obținerii unei gestații, raportat la nivelul productiv, a fost de 1,71, 2,03, 2,16, 2,11 I.A. în iarnă, primăvară, vară și respectiv toamnă. Incidența distociilor a atins valori totale de 21,42%. Incidența crescută a distociilor severe a fost înregistrată în sezonul de vară (60% din totalul distociilor). Cele mai multe distocii severe au fost înregistrate la nivelul vacilor cu producții de 5000-6000 kg lapte.

13,45-14,00 CERCETĂRI PRIVIND INFLUENȚA SISTEMELOR DE LUCRARE A SOLULUI ASUPRA GRADULUI DE ÎMBURUIENARE LA CULTURA DE SOIA, ÎN PODIȘUL TRANSILVANIEI

AUTORI: Felicia **CHEȚAN**, Camelia **URDĂ**, Cornel **CHEȚAN**, Raluca **REZI**, Florin **RUSSU**,

REZUMAT: Importanța soiei derivă din multiplele întrebuințări: alimentația oamenilor, furajarea animalelor, industrie precum și ca plantă amelioratoare a însușirilor fizice ale solului îmbunătățind solul în azot. Indiferent de sistemul de cultivare practicat, pentru obținerea unor producții superioare din punct de vedere cantitativ și calitativ, un rol deosebit de important alături de toate celelalte verigi tehnologice, îl constituie combaterea buruienilor. Soia este sensibilă la îmburuienare atât în primele faze de vegetație până când plantele ajung să acopere terenul dar și spre maturitate după ce încep să îi cadă frunzele. În această lucrare se prezintă evoluția îmburuienării culturii și producțiile realizate la soia, sub influența sistemelor neconvenționale de lucrare a solului (minime, semanat direct) și a condițiilor climatice din perioada 2017-2021. Mobilizarea solului prin arătură reduce semnificativ gradul de îmburuienare, în special a buruienilor perene. Diferența redusă de producție dintre sistemul clasic-plug și minim-cizel indică preabilitatea soiei la cultivarea în sistem minim fără întoarcerea brazdei.

14,00-14,15 REDUCEREA EMISIILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ DIN ZOOTEHNIE FĂRĂ AFECTAREA PROFITABILITĂȚII – SUPTOR TEHNICO-STIINTIFIC PENTRU FUNDAMENTAREA POLITICILOR SPECIFICE

AUTORI: Cătălin **DRAGOMIR**, Mihaela **HĂBEANU**, Horia **GROSU**, Throude **SINDY**

REZUMAT:

Articolul trece în revistă situația actuală și perspectivele asupra modului în care sunt monitorizate și diminuate emisiile de gaze cu efect de seră generate de sectorul zootehnic din România. În acest sens, sunt interpretate aspectele relevante pentru sectorul zootehnic, cuprinse în inventarul național al gazelor cu efect de seră și în rapoartele naționale pe acest subiect. Sunt inventariate direcțiile de acțiune prin care pot fi optimizate atât monitorizarea, cât și reducerea emisiilor, cu evidențierea contribuției sistemului de cercetare-dezvoltare. În continuare sunt prezentate pe scurt rezultatele proiectului național ADER 9.1.4., cu accent pe factorii care influențează emisiile de gaze cu efect de seră la nivelul organismului animal. De asemenea, sunt prezentate abordările și obiectivele proiectului european LIFE Greensheep: estimări la nivel de fermă, pe întreg ciclul productiv al animalelor; utilizarea de platforme on-line prin care ecuațiile IPCC sunt valorificate eficient în sensul obținerii de estimări pe întreaga fermă, pe parcursul unui an; promovarea aplicării de către fermele inovative a unor strategii de diminuare a emisiilor de gaze cu efect de seră, stabilirea de observatoare (pentru eșantionarea nivelului de emisii), identificarea principalelor tehnici de reducere a emisiilor, etc. În final este prezentat potențialul de valorificare a rezultatelor cercetării științifice prin politici specifice, orientate către diminuarea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de activitățile zootehnice.

14,15-14,30

PROGRESUL GENETIC PENTRU CAPACITATEA DE PRODUCTIE LA GRÂUL DE TOAMNĂ, ESTIMAT PE BAZA REZULTATELOR DIN CULTURI COMPARATIVE MULTIANUALE, LA SCDA TURDA

AUTORI : Rozalia **KADAR**, Ionuț **RACZ**, Adrian **CECLAN**, Diana **HIRIȘCĂU**, Adina **VARADI**,

REZUMAT: Progresul genetic poate fi definit ca progresul realizat atunci când valoarea genetică medie a descendenților este mai mare decât valoarea genetică medie a generației anterioare din care au fost selectați părinții. Rezultatele arată că progresul genetic pentru capacitatea de producție nu a scăzut, dar a fost parțial contracarat, începând cu 1990, de schimbările climatice, care sunt în general nefavorabile producției de cereale în zonele cu climă temperată, din cauza stresului de căldură din timpul umplerii boabelor și de secetă în timpul alungirii paiului. Din primul deceniu al mileniului trei nu putem exclude cauzele agronomice, legate de politică și economie, în special declinul suprafețelor cu leguminoase din rotațiile cerealelor, care au fost înlocuite cu rapița și într-o măsură mai mică, scăderea dozelor de azot. Progresul genetic în crearea de soiuri de grâu este continuu, atât pe plan mondial cât și în programele de ameliorare din țara noastră. Germoplasma străină și cea modernă românească nu se mai deosebesc ca potențial, ci mai mult prin adaptarea la condițiile specifice în care au fost create. La SCDA Turda, au fost create și lansate în producție începând din 1971, un număr de 15 soiuri de grâu de toamnă, adaptate condițiilor din zona centrală și de nord a țării. Progresul genetic pentru capacitatea de producție la grâu a fost estimat pe baza rezultatelor din culturi comparative multianuale executate în perioada 2013-2020, la o valoare de 54 kg.ha⁻¹.an⁻¹, fără tendință de plafonare. Comportarea soiurilor create la Turda privind nivelul și stabilitatea producției, demonstrează că progresul realizat în creșterea capacității de producție nu a fost însoțit de diminuarea performanțelor de stabilitate. Dimpotrivă, mai ales la soiurile recente, creșterea producției a fost asociată cu îmbunătățirea stabilității recoltelor.

Sesiunea de postere este afișată/listată în pagina <http://www.asas.ro/wcmqs/Sesiune%20ICAR/>

PREȘEDINTE ASAS,

Prof. univ. emerit dr. ing. dr. H.C. Valeriu TABĂRĂ